

Bp Andrzej Jeź

Biskup Tarnowski

† ANDRZEJ JEŻ BISKUP TARNOWSKI

Tarnów, L.dz. OH.I.- 5.4/157/21

EDYKT

Po zasięgnięciu opinii Konferencji Episkopatu Polski z dnia 09.10.2019, L.dz. SEP-D/6.3-47 i otrzymaniu zgody Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie z dnia 31.01.2020, Prot.N. 3524-1/20, w myśl przepisów prawa kanonizacyjnego (Instrukcja *Sanctorum Mater*, nr 43), ogłaszam decyzję o rozpoczęciu procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego Służebnicy Bożej Stefanii Łąckiej, wiernej świeckiej.

Życiorys Sł. B. Stefanii Łąckiej: Stefania-Agnieszka ŁACKA, córka Antoniego i Agnieszki Wcisło, urodziła się 6 stycznia 1914 roku w Woli Żelichowskiej, parafia Gręboszów, diecezja tarnowska. Po ukończeniu Szkoły Podstawowej dalszą naukę kontynuowała w I Żeńskim Seminarium Nauczycielskim im. Bł. Kingi w Tarnowie. W tej szkole była najpierw członkiem, a później prezesem Sodalicii Mariańskiej. Angażowała się w działalność szkolnego teatru, orkiestry oraz harcerstwo. Należała do zespołu redagującego szkolny miesięcznik *Złota Nić*. Seminarium Nauczycielskie ukończyła w 1933 roku.

W latach 1934-1939 Stefania pracowała w redakcji powołanego do istnienia przez Biskupa Tarnowskiego Franciszka Lisowskiego czasopisma diecezjalnego *Nasza Sprawa*. Była redaktorką specjalnego dodatku dla dzieci, który nosił tytuł *Króluj nam Chryste*. Napisała 700 artykułów. Nawiązywała również kontakty z placówkami misyjnymi, prowadzonymi przez polskich misjonarzy.

Po wybuchu II wojny światowej 1 września 1939 roku, zespół redakcyjny włączył się w konspiracyjną działalność wydawniczą. Stefania wraz z zespołem redakcyjnym została aresztowana przez gestapo 16 kwietnia 1941 roku. Najpierw przebywała w siedzibie gestapo w Tarnowie, a potem w tarnowskim więzieniu. Pomimo tortur stosowanych przez gestapo i przesłuchań w więzieniu nie załamała się i nikogo nie wydała.

Po rocznym pobycie w tarnowskim więzieniu, dnia 27 kwietnia 1942 roku, Stefanię wraz z innymi sześćdziesięcioma więźniarkami przewieziono do obozu

zagłady w Auschwitz, gdzie nadano jej numer 6886. Pod koniec czerwca 1942 roku, podczas prac polowych, pierwszy raz z obozu w Auschwitz uciekła więźniarka. Za karę więźniarki stały dwie doby na placu apelowym, oczekując na zapowiedziane przez władze obozowe zdziękowanie. Obok Stefanii stała jej koleżanka Helena Panek. Stefania oświadczyła, że jeżeli Helenę w czasie dziesiątkowania wywołają, to ona pójdzie za nią na śmierć. Berlin nie zatwierdził decyzji władz obozowych i do egzekucji nie doszło. Podczas pobytu w obozie Auschwitz, Stefania opiekowała się chorymi i zaraziła się chorobą tyfusu; została przeniesiona do obozowego szpitala na blok 23.

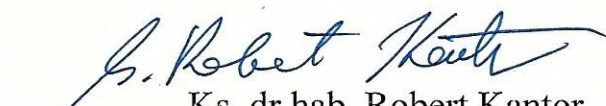
Po wyzdrowieniu, pod koniec wiosny 1943 roku, znając język niemiecki, postanowiła pracować w szpitalu obozowym jako pielęgniarka. Narażając własne życie chrzcila noworodki i usługiwała ludziom ciężko chorym. Czuwała również przy konających, osładzając im ostatnie godziny życia. Zachęcała inne więźniarki do wspólnej modlitwy przy umierających. Z narażeniem własnego życia ratowała również chore kobiety podczas selekcji do zagazowania lub zastrzyku fenolu, poprzez wykreślenie ich z listy osób przeznaczonych na śmierć. Przez współwięźniarki nazywana była „Ziemiem Aniołem Stróżem”. Zachował się obozowy modlitewnik napisany przez Stefanię Łacką.

W nocy 18 stycznia 1945 roku obóz Auschwitz został zbombardowany. Stefania Łacka wraz z piątką najbliższych koleżanek opuściła obóz oświęcimski 23 stycznia 1945 roku i wróciła do domu rodzinnego w Woli Żelichowskiej. Tu codziennie uczęszczała do kościoła na Mszę świętą i pomagała w pracy swojej rodzinie. Mimo słabego zdrowia rozpoczęła studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Pod koniec 1945 roku zaczęła coraz bardziej podupadać na zdrowiu. W październiku 1946 roku trafiła do szpitala klinicznego w Krakowie. Zmarła 7 listopada 1946 roku, mając niecałe 33 lata. Jej pogrzeb odbył się 11 listopada 1946 roku na cmentarzu parafialnym w Gręboszowie.

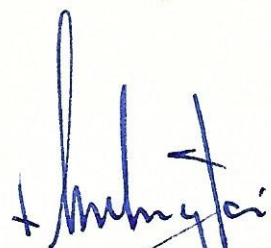
Duchowość, aktualność oraz walor ekklezjalny sprawy: Duchowość Stefanii Łackiej jest przykładem dla współczesnych chrześcijan. Stefania Łacka odznaczała się wysokim stopniem cnoty wiary, nadziei i miłości oraz cnót moralnych. Od dnia pogrzebu do tej pory wzrasta jej prywatny kult.

Niniejszym edyktem zwracam się do wszystkich, którzy posiadają jakiegokolwiek dokumenty, pisma lub wiadomości, dotyczące Służebnicy Bożej Stefanii Łackiej, zarówno pozytywne jak i negatywne, aby zechcieli przekazać je do Kurii Diecezjalnej w Tarnowie do dnia 7 września 2021 roku, na nazwisko postulatora, ks. prof. dr. hab. Stanisława Sojki.

Tarnów, dnia 26 lipca 2021 roku.

Ks. dr hab. Robert Kantor
KANCLERZ KURII DIECEZJALNEJ W TARNOWIE

† Andrzej Jez
BISKUP TARNOWSKI